

zijn. En het is zijn aanwezigheid die deze plaats heilig maakt, op het ogenblik dat God er Zich openbaart .

- Wat betekent het gebouw waar we als gemeente bijeenkomen voor mij ? Is het op zich een **heilige plaats** , waardoor er geen andere activiteit dan een eredienst mag worden georganiseerd ? Of wordt deze plaats heilig **op het ogenblik** dat God temidden van zijn kinderen , die samen zijn in zijn naam, is (Mat 18:20) ?

- **De woorden van Mozes aan zijn schoonbroer** (verzen 29-32). Tweemaal komt de uitdrukking voor "wij zullen u weldoen". Mozes wil de zegeningen, aan het volk toegekend, delen . Om zijn schoonbroer te overtuigen vraagt hij hem als gids te fungeren – terwijl God zijn volk leidt.

- Welke plaats mogen menselijke vriendschappen en raadgevingen van vrienden innemen , ondanks de leiding van God ? Is de mening of raad vragen aan andere mensen beslist een gebrek aan vertrouwen in God ?
- Wil ik de zegeningen van God voor mij alleen houden of laat ik anderen ook meegenieten van het goede dat God mij heeft gedaan ? Praktisch gezien : wat doe ik met mijn tijd, mijn bezittingen, mijn capaciteiten, ...?

Besluit :

Het leven van een gelovige is als een 'leercontract'. De leerling ontwikkelt zich door in de praktijk te brengen, en niet door een theorie te leren. Maar al te dikwijls denken we dat de kennis van de Bijbelse boodschap voldoende is om van ons goede christenen te maken. Maar de Heer nodigt ons uit om Hem in de praktijk te volgen, in iedere stap van ons leven, en om een zegen te zijn voor hen waarmee we omgaan.

Jacques Rase

Trompet, bloed, wolk en vuur

4

18/10 – 24/10

Lees: Numeri 9 en 10

Het volk is in de Sinai- woestijn. Het vertrek naar het Beloofde Land nadert. Het volk heeft richtlijnen van God gekregen voor onderweg. Het heeft nog een gids nodig die het teken om te vertrekken zal geven, die de te volgen weg zal aangeven en die zal waarschuwen voor de toestand van de weg. De laatste voorbereidingen worden getroffen. Hierover gaan de hoofdstukken 9 en 10. In deze teksten trekken verschillende punten onze aandacht .

1. Het Paasfeest (Numeri 9:1-14)

Voor het volk uit de Sinai vertrekt, geeft God het bevel om een verjaardag te vieren. Het is inderdaad een jaar geleden dat de Israëlieten uit Egypte vertrokken. Alvorens het naar Kanaän te leiden biedt God de mogelijkheid aan het volk terug te denken aan het stichtende element van zijn identiteit : de wonderlijke bevrijding uit de slavernij. Het is net alsof het volk zich de markante feiten van zijn geschiedenis, zijn afkomst moet herinneren, alvorens naar het einddoel te vorderen. Zo zal het volk, wetende van waar het komt, gemotiveerd zijn om naar het Beloofde Land op te trekken.

Het Paasfeest moet gevierd worden met al zijn regels en richtlijnen(vers 3). Niettemin, zijn er personen die niet aan de voorwaarden voldoen om deel te nemen aan de viering. Ze delen hun verdriet met Mozes, die de Here raadpleegt. Merkwaardig feit : ondanks dat God aandringt om alle regels tot in de puntjes na te leven, toch stelt Hij voor om voor hen een ander feest te organiseren, een maand later. Alsof het belangrijk is dat alle mensen, Israëlieten en inwijkelingen, zouden kunnen deelnemen aan het feest zoals ze het wensten, en van alle weldaden kunnen meegenieten. Het welzijn van de mensen primeert op het naleven van de regels.

- Wat moet ik doen om de overwinningen van God in mijn leven niet te vergeten ?
- Vier ik mijn bevrijding(en) dankzij de Heer verkregen (vb. dag van mijn doop) ?
- Ken ik de geschiedenis van mijn gemeente ? Wordt de oprichting ervan gevierd ?

- Het Heilig Avondmaal is één van de middelen door God gegeven om me te herinneren aan de gave van het heil. Beleef ik dit als een feest ?
- Is in mijn gemeente het deelnemen aan het Avondmaal toegelaten voor niet-adventisten ? Is men bereid om het opnieuw te organiseren voor wie niet kon deelnemen, of moet men wachten tot de volgende keer ?
- Primeert ,voor mij en in mijn gemeente, het geestelijk welzijn van personen op het naleven van de regels of gewoonten ?

2. De wolk (Numeri 9 : 15-23)

Ze was een zichtbaar teken van Gods aanwezigheid temidden van zijn volk. De Here maakte er gebruik van om de Israëlieten te vergezellen op hun weg en om hen te leiden. Tijdens de dag was het een wolk en 's nachts een nog beter zichtbare vuurkolom .

De tekst lijkt op het eerste zicht herhalend, maar hij benadrukt de strikte gehoorzaamheid van het volk aan de bewegingen van de wolk. Ze hadden niet te beslissen over de duur van hun verblijf op een bepaalde plaats : dit was soms beperkt tot één dag (vers 21), tot "enkele dagen" (vers 20), of "lange tijd" (vers 19), ja zelfs "langer" (vers 22). Het deed er niet toe of de plaats aangenaam was of niet, of het volk zin had wat uit te rusten of niet,...

Deze nadruk doet enerzijds de uiterste waakzaamheid van God voor zijn volk uitkomen, en anderzijds de grote volgzaamheid en het vertrouwen van de Israëlieten in het begin van de trek naar het Beloofde Land. Hij leidt de reis, beslist over de etappes en hun duur, naar Zijn soevereine wil.

- Vele keuzes bakenen mijn levensweg af. Heb ik het gevoel door God begeleid en gehoed te worden ?
- Hoe kan ik luisteren naar de richtlijnen van Jahweh ? Heb ik geleerd van God overal te volgen , zowel wanneer het aangenaam is als wanneer het dit minder is ? Hoe kan ik aandachtig zijn voor deze "verplaatsingen van de wolk" ?
- God effent de weg niet , maar helpt vorderingen te maken. Wanneer ik een donkere periode doormaak (depressie, eenzaamheid, werkverlies - ontslag,...), is Gods aanwezigheid dan duidelijk, zoals bij de vuurkolom 's nachts of heb ik de indruk dat God me vergeten is ?

3. De trompetten (Numeri 10:1-10)

De trompetten waren een middel door de Heer ingesteld om de bewegingen van het kamp te coördineren. Ze waren uit zilver gemaakt en maakten het mogelijk de instructies aan het volk door te geven.

De offerpriesters waren belast met het blazen op de trompetten bij vier verschillende gelegenheden : a. het verzamelen (verzen 3,4); b. de mars (verzen 5,6) ; c. de strijd (vers 9); d. bijzondere dagen (vers 10).

Deze geluidsinstrumenten spreken over het getuigenis dat we in het openbaar moeten geven, ofwel persoonlijk, ofwel samen - en waarschijnlijk is het dit laatste dat meer in de kijker wordt gezet.

- Is de weg,die we met de gemeenschap gaan, een schitterende demonstratie van ons christelijk engagement of schamen wij ons voor het getuigenis van onze Heer ?
- Bestaat onze collectieve aanbidding (onze "feestdagen") uit koude fatsoenlijkheid, of is ze integendeel doordrongen van een rustige en zichtbare vreugde ?
- Is iedere etappe in mijn leven (" het begin van de maanden") een gelegenheid om de vreugde, die ik in de Here beleef, te doen kennen ?

4. Vertrek naar de Paranwoestijn (Numeri 10:11-36)

Na de uittocht uit Egypte is het volk aangekomen aan de voet van de berg Sinaï . Daar wordt de thora hen geopenbaard. Deze wet is hen gegeven ver van Egypte, maar nog niet in het Beloofde Land. Zelfs met het ontvangen van de thora op de Sinaï is het doel van hun tocht in de woestijn nog niet bereikt. Ze hebben nog een lange weg af te leggen.

2 elementen vallen mij op in deze verzen :

- **het "verblijf" wordt opgebroken en getransporteerd** (vers 17). Het vergezelt het volk bij iedere etappe van zijn reis. Door dit verblijf, dat geen plaats is waarin het volk zich verzamelt, manifesteert God zijn aanwezigheid temidden van zijn volk. Er is in de woestijn geen enkele heilige plaats , maar God is overal waar zijn volk is , onder de